

พฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

Behavior in wearing a Helmet of students in Public Health faculty,

Chalermkanchana university, Sisaket province

สมศักดิ์ บุตรราช^{1*} กลิ่นพกา แสนทวีสุข¹ ชลิตา มีทอง²¹คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา 99 หมู่ 6 ตำบลโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ 33000²คณะบริหารศาสตร์ วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา 333/3 ถ. สุขุมวิท ตำบล วังห้ว อำเภอแกลง ระยอง 21110

Email: glinpaga@icloud.com

บทคัดย่อ

การศึกษาพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 155 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากสูตรการคำนวณของแดเนียล (Daniel, 1995) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2562 ถึง มิถุนายน พ.ศ. 2564

ผลการศึกษา พบว่า ความรู้ อยู่ในระดับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย พบว่า พฤติกรรมอยู่ในระดับ ร้อยละ 41.29, 93.55 และ 93.55 การหาความสัมพันธ์ของข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และชั้นปีที่ศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($X^2 = 4.81$, p-value 0.03), ($X^2 = 15.61$, p-value 0.00), ($X^2 = 39.52$, p-value 0.00) การหาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้การสวมหมวกนิรภัย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย โดยมีค่า ($r = 0.119$, p-value = 0.139), ทักษะการสวมหมวกนิรภัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย โดยมีค่า ($r = 0.412$), (p-value = .00) และเมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นด้วยตัวเอง พบว่า ความรู้การสวมหมวกนิรภัยมีความสัมพันธ์กับทัศนคติการสวมหมวกนิรภัย โดยมีค่า ($r = 0.311$, p-value = .00) ตามลำดับ

คำสำคัญ : พฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย, การสวมหมวกนิรภัย

Abstracts

The Study of Behavior in wearing a Helmet of students in Public Health faculty, Chalermkanchana university, Sisaket province. The sample was students of the Faculty of Public Health Chalerm Kanchana University Sisaket Province, 155 people by determining the sample size Based on Daniel's computational formula and using a simple random sampling method, a descriptive research study was conducted between August 2019 and June. 2021

The results of Knowledge was at the level of knowledge, attitude and safety wear behavior. It was found that the behaviors were at the level of 41.29%, 93.55% and 93.55%. Finding the relationship of personal information such as gender, age and year of study found that it was related to the behavior of safety wearers. wear a helmet with the correlation coefficient ($X^2 = 4.81$, p-value 0.03), ($X^2 = 15.61$, p-value 0.00), ($X^2 = 39.52$, p-value 0.00). Knowledge of wearing helmets There was no relationship with helmet wearing behavior with a value ($r = 0.119$, p-

value = 0.139), helmet wearing attitude was related to helmet wearing behavior with a value ($r = 0.412$), (p -value = .00) and when looking for the relationship between the original translators and themselves, it was found that helmet-wearing knowledge was related to helmet-wearing attitude with values ($r = 0.311$, p -value = .00), respectively.

Keywords : Behavior in wearing a helmet , Wearing a helmet.

บทนำ

อุบัติเหตุบนท้องถนนกลายเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็ก ๆ และคนหนุ่มสาวทั่วโลกเสียชีวิตมากที่สุด ส่วนไทยครองแชมป์อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนสูงสุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ องค์การอนามัยโลก (World Health Organization:WHO) ทวีปแอฟริกามีอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนน สูงที่สุดในโลก โดยหลายประเทศในแอฟริกา และอเมริกาใต้ ยังคงไม่มีกฎหมายควบคุมความเร็วที่เพียงพอ แต่รายงานของ WHO เน้นย้ำว่า อัตราการเสียชีวิตบนท้องถนนที่แปรผันตามจำนวนประชากรโลกกำลังคงที่ (World Health Organization:WHO, 2555)

จากรายงานสถานการณ์ความปลอดภัยทางถนนโลกปี 2018 พบจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนถนนทั่วโลกเพิ่มขึ้นจาก 1.25 ล้านคน เป็น 1.35 ล้านคน ซึ่งเท่ากับวันละ 3,700 คน โดยมากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้เสียชีวิตเป็นผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ และคนเดินถนน (องค์การอนามัยโลก, 2561) ในขณะที่ประเทศไทยพบอัตราการเสียชีวิตจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ต่อประชากรแสนคน เท่ากับ 26.30 คน และจากรายงานการวิเคราะห์สถานการณ์อุบัติเหตุทางถนนของกระทรวงคมนาคมปี พ.ศ.2560 พบว่า สถิติการเกิดอุบัติเหตุทางถนนของประเทศไทยเพิ่มขึ้นโดยมีจำนวน 85,949 ครั้ง มีผู้เสียชีวิต 8,746 ราย เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2559 ร้อยละ 1.65 และร้อยละ 4.01 ตามลำดับ ซึ่งอุบัติเหตุส่วนใหญ่เกิดกับรถจักรยานยนต์ถึง ร้อยละ 37.38 (สำนักแผนความปลอดภัย กลุ่มพัฒนาความปลอดภัย, 2561)

การเกิดอุบัติเหตุเกิดจากหลายปัจจัย โดยสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุมากกว่าร้อยละ 95.00 เกิดจากปัจจัยด้านบุคคลที่เป็นพฤติกรรมส่วนตัว และการไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรุนแรงที่เกิดจากอุบัติเหตุบนถนน โดยพบว่า อุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานยนต์เสียชีวิตถึงชีวิตมากที่สุด เนื่องจากรถจักรยานยนต์ไม่มีสิ่ง

ปกป้องคุ้มกันผู้ขับขี่ (กาญจนา กรองสุอังคะ, 2558) ซึ่งการเกิดอุบัติเหตุส่งผลให้ประเทศต้องสูญเสียงบประมาณ และทรัพยากรบุคคล โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาเล่าเรียน และวัยแรงงานที่เป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติในอนาคต (องค์การอนามัยโลก, 2561)

จากรายงานปัญหาการเกิดอุบัติเหตุจากการขับขี่จักรยานยนต์ของจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปี 2562 พบว่า อำเภอเมืองศรีสะเกษ ร้อยละ 54.32 อำเภออุทุมพร ร้อยละ 32.41 อำเภอกันทรลักษ์ ร้อยละ 32.08 อำเภอพยุห์ ร้อยละ 20.97 อำเภอขุนหาญ ร้อยละ 18.64 อำเภอกันทรารมย์ ร้อยละ 17.81 อำเภอน้ำเกลี้ยง ร้อยละ 17.63 อำเภอราษีไศล ร้อยละ 16.37 อำเภอวังหิน ร้อยละ 16.01 อำเภอเมืองจันทร์ ร้อยละ 15.89 ตามลำดับ โดยการเกิดอุบัติเหตุ และได้รับบาดเจ็บรุนแรงส่วนใหญ่เกิดจากการไม่สวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่ ร้อยละ 67.39 และเป็นอาชีพนักเรียน/ นักศึกษาถึง ร้อยละ 37.08 (อุทัยวรรณ สุภิมานิล, 2562) และจากผลการสำรวจการสวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 40 คน พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา มีพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 35.00 และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มีพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 90.00 ตามลำดับ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจ เรื่องพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา ให้ทราบถึงด้านความปลอดภัย และผลกระทบที่เกิดจากอุบัติเหตุถ้าไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจราจรทางบก กำหนดให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ และผู้โดยสารต้องสวมหมวกนิรภัย เพื่อป้องกันอันตรายในขณะขับขี่ และโดยสาร

รถจักรยานยนต์ หากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ดังนี้ ผู้ขับขี่ไม่สวมหมวกนิรภัย (มาตรา 122 วรรค 1) ระวังโทษปรับไม่เกิน 500 บาทจึงได้มีนโยบายด้านการจัดการขับขี่ปลอดภัยในมหาวิทยาลัย คือการสวมหมวกนิรภัยก่อนเข้ามหาวิทยาลัยทุกครั้ง เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการส่งเสริมสุขภาพ เพื่อป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1) วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

2) วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

2. เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ค่าเฉลี่ยคะแนน	ช่วงคะแนน	ระดับความรู้
ร้อยละ 80 ขึ้นไป	16-20	หมายถึง มีความรู้อยู่ในระดับดี
ร้อยละ 60 - 79	12 - 15	หมายถึง มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง
น้อยกว่า ร้อยละ 60	0 - 11	หมายถึง มีความรู้อยู่ในระดับน้อย

เฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

4. เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล ความรู้ ทัศนคติ กับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา

พฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย ชื่อเรื่อง พฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random Sampling) คือ นักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 155 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 ส่วน

ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานภาพ ประเภทที่อยู่อาศัย ปัจจุบันทานมีใบขับขี่หรือไม่ ข้อคำถามซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกคำตอบ (Checklist) และคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ มีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ถูกผิด จำนวน 20 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบความรู้ ดังนี้

ตอบถูก ให้คะแนน เท่ากับ 1 คะแนน

ตอบผิด ให้คะแนน เท่ากับ 0 คะแนน

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ ในการประเมินความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้ใช้เกณฑ์การแปลผลการให้คะแนน โดยวิธีการกำหนดเกณฑ์ตามช่วงคะแนนตามแนวคิดของ Bloom (1986) อ้างถึง นิภา โพนชะ (2554) ด้านความรู้ ดังนี้

ส่วนที่ 3 ทัศนคติเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ มีลักษณะคำถามเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 3 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) คือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ไม่เคยปฏิบัติเลย จำนวน 20 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับของลิเคิร์ต (Likert, 2004)

ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง ปฏิบัติ 4 – 7 ครั้ง / สัปดาห์
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง หมายถึง ปฏิบัติ 1 – 3 ครั้ง / สัปดาห์ที่ไม่เคยปฏิบัติเลย หมายถึง ปฏิบัติ 0 ครั้ง / สัปดาห์

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้โดยดำเนินการตามขั้นตอนจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ที่ผ่านการพัฒนาปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ พร้อมนำหนังสือขออนุญาต ในการเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรด้วยตัวเอง การเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง เก็บในหมู่บ้านจนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้กรอกแบบสอบถามสามารถพูด และตอบโต้ให้ข้อมูลได้

3. ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ รูปแบบการนำข้อมูลไปใช้ สิทธิของผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยสามารถบอกยกเลิก หรือหยุดให้ข้อมูลได้ตลอดเวลาการไม่เปิดเผยชื่อ และตัวตนของผู้ให้ข้อมูล และให้ผู้ให้ข้อมูลลงชื่อยินยอมตามขั้นตอนของกระบวนการวิจัย โดยคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย

4. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามได้จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยใช้เฉพาะแบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์

5. นำแบบสอบถามทั้งหมด มาจัดระเบียบข้อมูลลงรหัส แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ ข้อมูลใช้ สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive statistics) สถิติไควสแควร์ (Chi-square test: χ^2) และสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Correlation)

ผลการศึกษา

ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานภาพ ประเภทที่อยู่อาศัย ปัจจุบันทานมีใบขับขี่หรือไม่

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 94.8 ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 21 - 22 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 54.84 ชั้นปีการศึกษา ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 38.71 สถานภาพ ส่วนใหญ่สถานภาพโสด จำนวน 152 คน คิดเป็น ร้อยละ 98.06 ประเภทที่อยู่อาศัย ส่วนอาศัยอยู่ที่หอพัก จำนวน 136 คน คิดเป็น ร้อยละ 87.74 และใบขับขี่ ส่วนใหญ่ไม่มีใบขับขี่ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

การวิเคราะห์ความรู้การสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ จากข้อคำถาม จำนวน 20 ข้อ ผลการวิเคราะห์สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ หมวกนิรภัยที่เคยได้รับการกระแทกจากอุบัติเหตุ แล้วไม่สามารถนำกลับมาใช้งานได้อีก ตอบถูกร้อยละ 89.68 , สาเหตุสำคัญของการเสียชีวิต หรือความพิการอย่างถาวรจากอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์มาจากการบาดเจ็บที่ศีรษะเป็นส่วนใหญ่ ตอบถูกร้อยละ 83.23 หมวกนิรภัยไม่ว่าแบบใดก็สามารถป้องกัน การบาดเจ็บที่ศีรษะได้ไม่แตกต่างกัน ตอบถูกร้อยละ 77.42 การสวมหมวกนิรภัยสามารถช่วยลดความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตในกรณีที่ใช้ความเร็วไม่สูงมากนักขณะเกิดอุบัติเหตุ, คนไม่สวมหมวกนิรภัยบอกว่าอดีตที่ใส่หรือใส่แล้วรู้สึกหนัก ๆ ไม่สบายเนื้อตัว ตอบถูกร้อยละ 75.48 หมวกนิรภัยที่ทำมาจากพลาสติกธรรมดา และบุข้างในด้วยโฟม ไม่สามารถลดแรงกระแทกจากอุบัติเหตุได้ ตอบถูกร้อยละ 74.19 การสวมหมวกนิรภัยเป็นอุปสรรคในการขับขี่ รถจักรยานยนต์ เพราะทำให้ศีรษะต้องแบกรับน้ำหนักเพิ่ม ตอบถูกร้อยละ 72.90 การได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะจากการขับขี่/โดยสารรถจักรยานยนต์เป็นเรื่องของโชคชะตา มีโอกาสเกิดได้กับคนที่สวมหมวกนิรภัย และไม่สวมหมวกนิรภัย การสวมหมวกนิรภัยสามารถช่วยลดความเสี่ยงและความรุนแรงของการบาดเจ็บที่ศีรษะลดได้ ตอบถูกร้อยละ 70.97 การสวมหมวกนิรภัยทำให้มองการจราจร ด้านข้างไม่

ชัดเจน และไม่ได้ยินเสียงภายนอก ตอบถูกร้อยละ 69.03 การไม่สวมหมวกนิรภัยเป็นสาเหตุ/ ปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ตอบถูกร้อยละ 67.10 การสวมใส่หมวกนิรภัยในขณะที่ขับขี่เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ทั้งในด้านความปลอดภัย และความถูกต้องตามกฎหมาย ตอบถูกร้อยละ 66.45 การสวมหมวกนิรภัยเป็นสิทธิส่วนบุคคล จึงมีการออกกฎหมายมาบังคับ รถที่เกิดอุบัติเหตุสูงสุดคือรถจักรยานยนต์ เสียชีวิตเพราะไม่สวมหมวกนิรภัย ตอบถูกร้อยละ 65.16 การสวมหมวกนิรภัยสามารถช่วยลดค่ารักษาพยาบาลและลดจำนวนวันที่ต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาล หมวกนิรภัยสามารถใช้งานได้เป็น 10 ปี ถ้าไม่มีการเกิดอุบัติเหตุจนชำรุดเสียหาย ตอบถูกร้อยละ 64.52 การสวมหมวกนิรภัยเป็นการป้องกันอุบัติเหตุ ที่จะเกิดกับศีรษะ และสมองได้จริง โดยทั่วไปหมวกนิรภัยจะมีอายุการใช้งานเต็มที่ 3 ปี เพราะหมวกนิรภัยใช้วัสดุในการผลิตคือ พลาสติก ย่อมเกิดการเสื่อมสภาพ ตอบถูกร้อยละ 62.58 การสวมหมวกนิรภัยช่วยกันแดด/ ลม/ ฝุ่นละออง ตอบถูกร้อยละ 56.13 และการมองเห็นขณะสวมใส่หมวกนิรภัยซึ่งอย่างน้อยควรมีค่า 120 องศา ตอบถูกร้อยละ 41.94 ตามลำดับ และการวิเคราะห์ระดับความรู้การสวมหมวกนิรภัย พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความรู้อยู่ในระดับดี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 41.29 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 18.71 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ทศนคติเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

การวิเคราะห์ทศนคติเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ค่าเฉลี่ยของทศนคติเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัย อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 หากพิจารณาเรียงลำดับรายชื่อ ได้ดังนี้ คือ ท่านคิดว่าหมวกนิรภัยมีขั้นตอนการใส่ที่ยุงยาก อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22 ท่านคิดว่าหมวกนิรภัยจะเกิดอันตรายจากสายรัด

คางได้ง่ายขณะเกิดอุบัติเหตุ อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 ท่านคิดว่าหมวกนิรภัยเป็นอุปกรณ์ป้องกันภัยที่สำคัญมากในการขับขี่รถจักรยานยนต์ อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 ท่านคิดว่าหมวกนิรภัยช่วยลดความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นกับศีรษะ และสมองในขณะที่เกิดอุบัติเหตุได้ ท่านคิดว่าผู้ที่สวมหมวกนิรภัยมีโอกาสได้รับบาดเจ็บน้อยกว่าผู้ที่ไม่สวมหมวกนิรภัย อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32 ท่านคิดว่าควรเปลี่ยนหมวกนิรภัยใหม่ทุก 3-5 ปี เนื่องจากมีการเสื่อมอายุการใช้งานหรือหมวกที่เคยได้รับการกระแทกมาแล้ว อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 ท่านคิดว่าการใช้หมวกนิรภัยเป็นการสิ้นเปลืองเงิน ความจำเป็น ท่านคิดว่าความปลอดภัยของชีวิต แม้ว่าหมวกนิรภัยจะมีราคาแพง แต่ก็ควรซื้อมาใช้ในขณะที่ขับขี่รถจักรยานยนต์ ท่านคิดว่าผู้ที่ฝ่าฝืนการสวมหมวกนิรภัย ควรได้รับการลงโทษโดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ ท่านคิดว่าถ้าหมวกหลุดไม่ว่าทางใด ห้ามใช้หมวกใบนั้นอาจเป็นไปได้ว่าหมวกใบนั้นใหญ่เกินไป หรือสายรัดคางไม่แน่นพอ อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39, 0.40, 0.39 และ 0.39, ท่านคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องสวมหมวกนิรภัยหากมีการระมัดระวังตนเองดีในการขับขี่รถจักรยานยนต์ อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 ท่านคิดว่าหมวกนิรภัยทำให้มองการจราจร ด้านข้างไม่ชัดเจน และไม่ได้ยินเสียงภายนอก อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 ท่านคิดว่าหมวกนิรภัยทุกครั้งขณะขับขี่รถจักรยานยนต์ ไม่ถือว่าเป็นเรื่องเสียเวลา อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 ท่านคิดว่าหมวกนิรภัยในขณะที่ขับขี่ เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ทั้งในด้านความปลอดภัยและความถูกต้อง อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 ท่านคิดว่าหมวกนิรภัยหาที่เก็บลำบากไม่อยากพกพาแล้ว

หาย อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 ท่านคิดว่าผู้ที่ไม่สวมหมวกนิรภัยมีโอกาสบาดเจ็บเท่า ๆ กับผู้ที่สวมหมวกนิรภัย ท่านคิดว่าหากขับขี่หรือซ้อนท้ายรถ รถจักรยานยนต์ที่ขับช้า ๆ ไม่จำเป็นต้องใช้หมวกนิรภัย อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 และ 0.46 ท่านคิดว่าควรงดใช้หมวกนิรภัยในเวลากลางคืนที่มีแสงสว่างเพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 ท่านคิดว่าการมีกฎหมายบังคับใช้ หมวกนิรภัยเป็นผลดีต่อผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 ท่านคิดว่าการสวมหมวกนิรภัยทำให้ผมเสียทรง อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.15 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 ตามลำดับ และการวิเคราะห์ทัศนคติการเกี่ยวกับสวมหมวกนิรภัย พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติ อยู่ในระดับดี จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 93.55 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.45 และ อยู่ในระดับน้อย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

การวิเคราะห์พฤติกรรมเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 หากพิจารณาเรียงลำดับรายชื่อ ได้ดังนี้ คือ ท่านสวมหมวกนิรภัยเมื่อขับขี่/โดยสาร รถจักรยานยนต์ในเวลากลางคืน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 ท่านเลือกหมวกนิรภัยที่มีสีสดใสเพื่อช่วยให้คนขับรถอื่น ๆ มองเห็นได้ชัดเจนโดยเฉพาะกลางคืน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 ท่านเลือกขนาดของหมวกให้พอดีกับขนาดของศีรษะโดยการทดลองสวมหมวก

นิรภัย อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41, เมื่อสวมหมวกนิรภัยแล้ว ท่านคาดสายรัดคางให้แน่นพอดีกับศีรษะ อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 ท่านเลือกหมวกนิรภัยที่หลวมไว้ก่อนเพราะเมื่อใส่สายรัดคางแล้วจะพอดี อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 ท่านใช้โทรศัพท์ขณะขับขี่รถจักรยานยนต์ ท่านเตือนเพื่อน ๆ เกี่ยวกับการขับขี่ยังต้องสวมหมวกนิรภัย อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 และ 0.54 ท่านเป็นผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ท่านชักจูงหรือ เตือนให้ผู้โดยสารรถจักรยานยนต์สวมหมวกนิรภัย ท่าน ควรใช้หมวกนิรภัยที่มีเครื่องหมายรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 และ 0.49 ท่านสวมหมวกนิรภัยเมื่อขับขี่ / โดยสารรถจักรยานยนต์ในการเดินทางเป็นระยะทาง น้อยกว่า 1 กม. อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 รองลงมา ท่านหลีกเลี่ยงการสวมนิรภัยในขณะที่ขับรถจักรยานยนต์ไปในที่ใกล้ ๆ ท่านให้ความรู้กับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุ อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 เมื่อขับขี่/โดยสารรถจักรยานยนต์ใน ชุมชนใกล้บ้านท่านสวมหมวกนิรภัย อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ท่านสวมหมวกนิรภัยเมื่อขับขี่/โดยสาร รถจักรยานยนต์ในการเดินทางเป็นระยะทาง 1-5 กม. อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ท่านสวมหมวกนิรภัยเมื่อขับขี่/โดยสารรถจักรยานยนต์ในการเดินทางเป็นระยะทางไกล อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ท่านมีการตรวจสอบหมวกนิรภัยว่าอยู่ในสภาพที่ ดีก่อนนำมาสวม อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ท่านสวมหมวกนิรภัยเมื่อขับขี่/โดยสารรถจักรยานยนต์ในเวลากลางวัน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 และค่าส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานเท่ากับ 0.50 ท่านไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร ป้ายเตือน ป้ายห้าม ข้อกำหนดต่าง ๆ บนท้องถนน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 รองลงมา ท่านใช้หมวกนิรภัยที่ได้รับการกระแทกจาก อุบัติเหตุมาแล้วแต่ไม่เสียหายมากนักในการขับขี่/โดยสารต่อไป อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 และ 15. เมื่อขับขี่/โดยสารรถจักรยานยนต์ มหาวิทยาลัยท่านสวมหมวกนิรภัย อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 ตามลำดับ และการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการไม่สวมหมวกนิรภัย พบว่าส่วนใหญ่มีระดับพฤติกรรม อยู่ในระดับดี จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 93.55 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน

10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.45 และอยู่ในระดับน้อย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 1. แสดงจำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล (n =155)

ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n =155)	ร้อยละ (100.00)
1. เพศ		
ชาย	8	5.16
หญิง	147	94.84
รวม	155	100.00
2. อายุ (ปี)		
19 - 20 ปี	63	40.65
21 - 22 ปี	85	54.84
23 - 24 ปี	7	4.52
รวม	155	100.00
(Min19 : Max23), (Mean20.84 : S.D. 1.26)		
3. ชั้นปีที่การศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	33	21.29
ชั้นปีที่ 2	32	20.65
ชั้นปีที่ 3	30	19.35
ชั้นปีที่ 4	60	38.71
รวม	155	100.00
4. สถานภาพ		
โสด	152	98.06
สมรส	3	1.94
รวม	155	100.00

5. ประเภทที่อยู่อาศัย		
หอพัก	136	87.74
เคหะ	19	12.26
รวม	155	100.00
6. ใบขับขี่		
มี	31	20.00
ไม่มี	124	80.00
รวม	155	100.00

ตารางที่ 2. การวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ (n = 155)

ระดับประเมินค่าความรู้	ช่วงคะแนน	จำนวน	ร้อยละ	แปลผล
ร้อยละ 80 - 100	16 – 20 คะแนน	64	41.29	ระดับดี
ร้อยละ 60 – 79	12 – 15 คะแนน	62	40.00	ระดับปานกลาง
ร้อยละ 0 – 59	0 – 11 คะแนน	29	18.71	ระดับต่ำ
รวม		155	100.00	

$\bar{X} = 13.75$ คะแนน ร้อยละ 68.75 S.D. = 3.71

ตารางที่ 3. การวิเคราะห์ระดับทัศนคติเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ (n = 155)

ระดับทัศนคติ	ช่วงคะแนน	จำนวน	ร้อยละ	แปลผล
2.34 – 3.00	47 – 60 คะแนน	145	93.55	ระดับดี
1.67 – 2.33	34 – 46 คะแนน	10	6.45	ระดับปานกลาง
1.00 – 1.66	20 – 33 คะแนน	0	0.00	ระดับน้อย
รวม		155	100.00	

ตารางที่ 4. การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัย (n=155)

ระดับประเมินค่าพฤติกรรม	ช่วงคะแนน	จำนวน	ร้อยละ	แปลผล
2.34 – 3.00	47 – 60 คะแนน	145	93.55	ระดับดี
1.67 – 2.33	34 – 46 คะแนน	10	6.45	ระดับปานกลาง
1.00 – 1.66	20 – 33 คะแนน	0	0.00	ระดับน้อย
รวม		155	100.00	

ตารางที่ 5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับพฤติกรรม (n = 155)

ระดับประเมินพฤติกรรม

ข้อความ	ระดับประเมินพฤติกรรม			รวม	X ²	df	p-value	แปลผล
	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย					
1. เพศ					4.81	1	0.03*	มีความสัมพันธ์
ชาย	6	2	0	8				
หญิง	139	8	0	147				
2. อายุ (ปี)					15.61	2	0.00**	มีความสัมพันธ์
19 – 20	53	10	0	63				
21 – 22	0	85	0	85				
23 – 24	0	7	0	7				
3. ชั้นปีการศึกษา					39.52	3	0.00**	มีความสัมพันธ์
ชั้นปีที่ 1	23	10	0	33				
ชั้นปีที่ 2	0	32	0	32				
ชั้นปีที่ 3	0	30	0	30				
ชั้นปีที่ 4	0	60	0	60				
4. สถานภาพ					0.21	1	0.65	ไม่มีความสัมพันธ์
โสด	142	10	0	152				
สมรส	0	3	0	3				

ตารางที่ 5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับพฤติกรรม (n = 155) (ต่อ)

ข้อความ	ระดับประเมินพฤติกรรม			รวม	X ²	df	p-value	แปลผล
	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย					
5. ประเภทที่อยู่อาศัย					3.13	1	0.08	ไม่มีความสัมพันธ์
หอพัก	129	7	0	136				
เคหะ	16	3	0	19				
6. ใบขับขี่					0.00	1	1.00	ไม่มีความสัมพันธ์
มี	29	2	0	31				
ไม่มี	116	8	0	124				

* P-value < 0.05, ** P-value < 0.01

ตารางที่ 6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทัศนคติ กับพฤติกรรม (n=155)

ตัวแปร	พฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย (Y)	ความรู้การสวมหมวกนิรภัย (X ₁)	ทัศนคติการสวมหมวกนิรภัย (X ₂)
Y	1	0.119	0.412**
X ₁		1	0.311**

* P -value < 0.05, ** P -value < 0.01

อภิปรายผล

1. ระดับความรู้การสวมหมวกนิรภัย พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความรู้อยู่ในระดับดี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 41.29 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 18.71 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ต้นติมา สุนิวัชรานุกงษ์ (2560) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ จากการขับขี่รถจักรยานยนต์ของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างบริเวณโรงพยาบาลรามารัตนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.00

2. ระดับทัศนคติการสวมหมวกนิรภัย พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติ อยู่ในระดับดี จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 93.55 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.45 และอยู่ในระดับน้อย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พนิดา เทพขาลี และคณะ (2562) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา ภาคการศึกษาเพื่อปวงชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า ทัศนคติต่อการสวมหมวก อยู่ในระดับดีร้อยละ 66.10

3. ระดับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับพฤติกรรม อยู่ในระดับดี จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 93.55 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.45 และอยู่ในระดับน้อย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พนิดา เทพขาลี และคณะ (2562) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษาภาคการศึกษาเพื่อปวงชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า พฤติกรรมการสวมหมวก นิรภัยเชิงบวก อยู่ในระดับดี ร้อยละ 64.20

4. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพ ประเภทที่อยู่อาศัย และใบขับขี่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีค่า ($X^2 = 0.21, 3.13$ และ 0.00), (p -value = 0.65, 0.08 และ 1.00) และข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ (ปี) และชั้นปีการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีค่า ($X^2 = 4.81, 15.61$ และ 39.52), (p -value = 0.03, 0.00 และ 0.00) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กมลชนก เศรษฐบุตร (2561) ได้ศึกษาการศึกษาปัจจัยของนิสิตมหาวิทยาลัยในการสวมหมวกนิรภัย กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า เพศ อายุ มีความสัมพันธ์กันทางนัยสำคัญทางสถิติ $P < .001$

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ กับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ความรู้การสวมหมวกนิรภัย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย โดยมีค่า ($r = 0.119$), (p -value = 0.139), ทัศนคติการไม่สวมหมวกนิรภัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย โดยมีค่า ($r = 0.412$), (p -value = 0.000) และความรู้การสวมหมวกนิรภัย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติการสวมหมวกนิรภัย โดยมีค่า ($r = 0.311$), (p -value = 0.000) ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พนิดา เทพขาลี และคณะ (2562) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของนักศึกษา ภาคการศึกษาเพื่อปวงชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า ส่วนปัจจัยที่มี

ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของ
นักศึกษา ภาคการศึกษาเพื่อปวงชนคือทัศนคติ
($r = 0.113, p\text{-value} < 0.05$)

2. ตันติมา สุนิวัชรานุกงษ์. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์
กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ จากการขับขี่
รถจักรยานยนต์ของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง
บริเวณโรงพยาบาลรามาริบัติกรุงเทพมหานคร.
วารสารวิชาการ สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 1
กรุงเทพมหานคร กรมควบคุมโรค กระทรวง
สาธารณสุข.
3. พนิดา เทพชาลี และคณะ. (2562). ปัจจัยที่มี
ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย
ของนักศึกษา ภาคการศึกษาเพื่อปวงชน
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. การประชุม
วิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา ครั้งที่ 6
ประจำปี พ.ศ.2562 “สังคมผู้สูงวัย: โอกาสและความ
ท้าทายของอุดมศึกษา”.
4. สำนักแผนความปลอดภัย กลุ่มพัฒนาความปลอดภัย.
(2561). รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์อุบัติเหตุ
ทางถนนของกระทรวงคมนาคม พ.ศ. 2562
[ออนไลน์]. สืบค้นวันที่ 24 สิงหาคม 2562 จาก
<https://www.isranews.org/article/isranews/93883investigative742.html>
5. World Health Organization. (2555). อุบัติเหตุบนท้อง
ถนนทำให้คนหนุ่มสาวเสียชีวิตมากที่สุด ส่วนไทย
เอกสารอ้างอิง
1. กมลชนก เศรษฐบุตฺร. (2561). ปัจจัยของนิสิต
มหาวิทยาลัยในการสวมหมวกนิรภัย.
วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์
ปีที่ 26 ฉบับที่ 52.